

Som Redactionsrettelser foreslaaede: at § 8 bliver § 2 og § 9 bliver § 12 og § 13 rykkes op foran § 9. at Ordene „bor“ og „stør“ forandres til „maa“ i § 4, 8, 12, 15 og til „skal“ i § 25, 26, 30.

Ændringsforslaget til § 5 tilligemed selve § 5 fattes under Forhandling.

Ordføreren (Lehnmann): Den Forandring, som Udvalget har foreslaaet, see jo paa Ændringslisten temmelig omfangsrige ud, men de fleste af dem angaa Redactionsforandring og ere alle isforveien igjennemgaaede med den høitærede Justitsminister. Det første af dem vedrører § 5. Det vil være det ærede Things Grindring, at det ved 2den Behandling blev af et æret Medlem af den Minoritet, hvis Anskuelse i saa Henseende gif igjennem, bemærket, at en Redactionsforandring vilde være nødvendig. Forandringen gaaer ud paa, for det Første udtryffeligt at betegne, at Ret til at opføre Bygninger af Bindingsværk skal være indskrænket til Bygninger paa een Etage og een Etages Paabygning paa ældre Bygninger. Men dernæst er det ogsaa fundet rigtigt udtryffeligt at sige, „hvoraf de kunne opføres, nemlig af Muur eller Bindingsværk.“ Derved bliver altsaa Gradationen i Paragraphen følgende: Grundmuur, Muur og Bindingsværk, og hvilket som helst Materiale, hvorimod det, saaledes som det stod, maattet Meningen ikke vel kunde være tvivlsom, stod hen, hvoraf de Bygninger, der ikke behøvede at være af Grundmuur og dog heller ikke kunde være af hvilket som helst Materiale, da skulle bygges; begge Dele gaae altsaa kun ud paa en Tydeliggjørelse og paa en mere passende Betegnelse af hvad der var Meningen af Afstemningen.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, skred man til Afstemning, hvorved Udvalgets Forslag til § 5: at „medmindre Bygningen kun er een

Etage høi eller en Paabygning paa en ældre Bygning“ forandres til:

„Dog maae Bygninger paa een Etage eller een Etages Paabygning paa ældre Bygninger opføres af Muur og Bindingsværk.“ vedtoges eenstemmigt med 31 Stemmer.

Derestefter fattes Ændringsforslaget vedkommende § 7 under Forhandling.

Ordføreren: Det vil erindres, at § 7 kom til at indeholde en almindelig Bestemmelse, der traaede istedetfor en Deel specielle Paragrapher, som alle gif ud paa, at ved extraordinære Bygningsformer skulde Bygningscommissionen foreskrive, hvad der skulde foretages med Hensyn til Sikkerheden. Da vi kom til den Erkjendelse, at dette ikke kunde paalægges og ikke ventes udført af Bygningscommissionen, foresloge vi og Thinget vedtog istedet derfor en almindelig Paragraph, der kun gif ud paa, at Bygningscommissionen skulde paasee Overholdelsen af de specielle i enkelte Paragrapher givne Regler, og ved Siden deraf kun have en almindelig Bemyndigelse til, naar den stodte paa Noget, som den fandt aabenbart usforvarligt med Hensyn til Constructionens Sikkerhed, da at gjøre Indsigelse, hvilken skulde tillægges en vis Retskraft. En ganske lignende Bestemmelse indførtes i § 22, ved en lignende historisk Foranledning, med Hensyn til Brandfare. Men ved den endelige Revision imellem 2den og 3die. Behandling er det forekommet Udvalget, hvad vistnok ogsaa det høitærede Thing vil give samme Medhold i, at det seer forunderligt ud at have to Paragrapher i samme Lov, der indeholde ganske den samme Bestemmelse. Det er altsaa foreslaaet, at § 7 og — jeg skal strax nævne det — § 22 udgaae og sammen smeltes til een enkelt Paragraph, der forøvrigt i Realiteten ikke er afvigende fra de tvende nævnte og vil finde sin rette Plads som § 37, hvori der altsaa foreskrives, hvad Bygningscommissionen har at foretage. Det er altsaa ingen Realitetsforandring, der er foreslaaet, men kun en Sammensmeltning af § 7 og § 22 til en eneste Paragraph, der, forøvrigt med den samme Redaction, faaer sin rette Plads som § 37.